

hoz ragaszkodik."

A mi békességünk.

Már szólottam arról, hogy hit által lesz Krisztus a mi békességünk. Most szeretném megszólaltatni azt az örömet, hogy a mi békességünk Ő. Az az én szívemnek is nagy erőssége és reménysége, hogy én is beletartozom azoknak közösségébe, akik boldogan vallják: Krisztus a mi békességünk. Ugye Testvér, a te életednek is ez a világossága és vigasztalása?

Amikor ma reggel elindultam volna az istentiszteleti szolgálatokra, csendességemben arra indított Isten Lelke, hogy ne menjek el addig, amíg az alapigét el nem mondom 69 éves, két bottal is nehezen járó, állandóan nagy fájdalmakat hordozó, gyógyíthatatlan beteg anyámnak. Odaálltam az ágya elé és így szóltam: Édesanyám, ma négy faluban prédikálok arról, hogy Krisztus a mi békességünk! Tudod, hogy az én életemnek is Ő a békessége. Advent első vasárnapján szeretném Neked is újra elmondani, hogy a te életednek is csak Ő adta békességet!

Most ugyanígy szeretnék odaállni mellétek és nagyon személyesen hirdetni, csak Neked hirdetni az evangéliumot: Krisztus a te békességed. A te békességed büntetése is Ő rajta van és te is csak az Ő sebeivel gyógyulhatsz meg.

Feladatunk a békességszerzés.

Jól tudom, nem híven hirdetném számotokra "az Istennek teljes akaratát"/Act. 20, 27/, ha most itt ément mondanék. Ugyanis a békesség nemcsak ajándék számunkra, hanem feladat, elkötelezés is. A békesség ugyanis, amit Jézus Krisztus hozott, az Újszövetség szerint, ahogyan találóan mondta valaki "nemcsak a kebel eseménye."

Tetszett Istennek reánk bízni a békéltetés szolgálatát. S ez olyan sokszínű, egész lényünket igénybevevő szolgálat, a-